

සරසවි ළකටලීව (කෙටි කතා)

කතෘ : කැත්ලින් ජයවර්ධන
ප්‍රකාශනය : ඇස්. ගොඩගේ සහ
සහෝදරයෝ
පිටු 130 යි

"තන්හාව විසින් පිරවන ලද ප්‍රජාවෝ
මල පුඩුවෙහි බැඳුණ සාවා මෙන්
හැරෙත්; හෙවත් ලියෙත් හැරෙත්"
ධම්ම පදය - තෘණ වර්තය

ජෝෂ්ම ලේඛකා කැත්ලින් ජයවර්ධනගේ
නවතම කෘතිය කියවීමේ භාග්‍ය මම මැනකැදි
ලද්දෙමි.

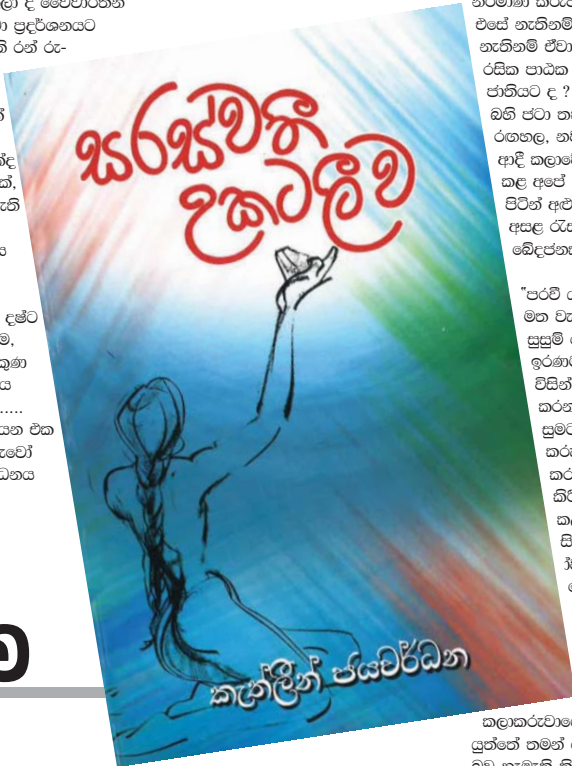
මිනිස් මහස තුලට වැද එහි සතවාගෙන
ඇති සංකීර්ණ සිතුවිලි මංපැහැරීමේ සාහ-
සිත වූද ඉසියුම් වූද ප්‍රයත්නයක නියැලෙන
ඇසුරු කෙටි කතා පහකින් සමන්විත මෙම
නිර්මාණ සාර්ථක දුරක පාඨක වින්දනයක්
ගෙනදෙන්නකි.

මබ මිනිසකු නම්, තනනම් ගසේ සාම
කුරුල්ලා, වර්තාපදානය, සිරකරුවෝද
මනුෂ්‍යයෝය, කාල ශ්වේත පරම රමණී සහ

දිනවල මා අත්විඳිමින් සිටින්නේ මරණය
ලඟාවනතුරු පිටත් වීමේ දුඛවමයි.....
ලෝකයේ කෘෂ්ණම දන්වනය දරුණුම වද
බන්දනය වන්නේ මැරී මැරී පිටත් වීම සඳහා
මිනිසුන් යොමුකරවීමයි. ඒ සඳහා බල
කිරීමයි." (28 වන පිටුව)

තනනම් ගසේ සාම කුරුල්ලා ද වෙවැරන්න
සාම පිළි පළුන්දා අන්දනවා පුද්බර්තයට
තබන ලද විචානය නැමැති රන් රු-
වෙහි සාම පිළි වන්ඩ
මාරුතයට හසුවී
ගසාගෙන ගිය අවස්ථාවක්
පිළිබඳව ලියවුණු රසවත්
ආත්ම කථනයකි. "මොකක්ද
පව කියන්නේ ? නින් රිදුමක්,
පහර දීමක්, ඝාතනයක් නැති
තනන කොහෙද පවක් ?
සාමය සතුට ඉහ වහා ගිය
තුමියක පව කොහොමද
ලැබුම් ගන්නේ ? නාගයා
බාසුරුට පෙනේ පිප්පුවේ, දුෂ්ට
කළේ කොන්දේසි, සාරධර්ම,
පතිවෘත්තාව අකුරුම රැකුණා
කාලෙදි, එහෙමනම්, ප්‍රේමය
කියන්නේ ප්‍රේමි විමක්ද ?.....
ප්‍රේමය අතීතමිද නැද්ද කියන එක
ඇදාල නෑ..... බුදුනාමුදුරුවෝ
කිවෙත් සතුට තමා පරම ධනය
කියලල."

දුලබ පාඨක වින්දනයක් වෙනුවෙන්
සරසවි ළකටලීව

සේවක, විස්වාසවන්ත මිතුරුදී අද අමුල
වටිනාකම් පසාරු කරමින් උඩුදවගොසින්
පවතින උතු අසංවේදී රෝගී තත්වයකය.
නිර්මාණයක සැබෑ අයිතිය කා සතුද ?
නිර්මාණ කරුවා ඔහුගේ උරුමකරුයන්ට
එසේ නැතිනම් නිර්මාණ මුදලාලිලාට එසේ
නැතිනම් ඒවායේ පැවැත්මට පීඩයන් කවන
රසික පාඨක ප්‍රජාවට නොහොත් රට
ජාතියට ද ? මෙය සැබෑම අන්තෝ ජටා
බිහි ජටා තත්වයකි. ලෙසන් වෙන්නිරි
රනහල, නව රනහල, ජාතික පුස්ථකාලය
ආදී කලාවේ ජයබිම්වල ජය පැන් පානය
කළ අපේ නිර්මාණකරුවන් අද බුරුතු
පිටින් අළුත් කඩේ උසාවි සංකීර්ණය
අසල රැස්කනු දැකීම අතිශය
බෙදජනකය.

"පරවී යන හෙළ කුසුම් ඇතිරිල්ල
මහ වැහිර සිටි සරස්වතිය යළි යළිත්
සුසුම් හෙළන්නට වූයේ කලාවේ
ඉරුණාම ගැන සිත සිතාය. තමා
විසින් මිනිසාට කලාව ප්‍රධානය
කරන ලද්දේ ඔහුගේ සිත් සතත්
සුමට කරලීමේ අරමුණින් ය. කලා
කරුවා යනු සමාජයක පෙරමගින්
කරුවාය. සමාජ සහකම්පනය
කිරීමේ ශක්‍යතා රැදී ඇත්තේ
කලා කරුවාගේ මුණිවර
සිතෙහිය. මනෝභාවයන්, මනෝ-
විචාරනීන් සැකසී ඇත්තේ
වෛරයට ඊර්ෂ්‍යාවට මෙන්ම
තරුකාරීත්වයට ද වැද්දෙන
නොහැකිවන පරිදිය. එහෙත්
..... දැං කුමක් නම් සිදු වී
ඇත්තේ ද ?"

සරසවි ළකටලීව, යනු එම කෙටි කතා
හතකි.

මබ මිනිසකු නම් නැමැති ප්‍රථම කෙටි කතාව
යෝජිත විචානයකින් බන්ධන ගතවී නොබෝ
කලකින්ම ඉවිජා හරහන්වයට පත්වූ මිනි-
සෙකුගේ නොසිතූ විරු ඉරුණාම පිළිබිඹු
කරන්නා වූ වාචික සමීප රූපයකි. මෙවන්
තත්වයට පත්වන පුද්ගලයෙකුගේ ස්වභාවික
ගැලවුම්කාරිය ලෙසින් පෙනී යන්නේ වෙනත්
රන් රුවකය. "ප්‍රේමයේ වෙස් මුහුණ පැළඳ
මිනිසකු වසතයට පත් කරන්නේ නිරුට පවා
ගිනි ඇවිලිය හැකි රාගයට යයි මම කියමි.
දෙවියන් වහන්සේ හෝ පුජාපති හෝ
වෙනාම බලවේගයක් හෝ ලෝකයේ
අවිච්ඡින්න පැවැත්ම සඳහා රාගයම
හෝරාගෙන ඇත්තේ ඒ නිසයි."

බහුතරයක් මිනිසුන්ගේ පීචිත, විශේෂයෙන්ම
විවාහ පීචිත බොහෝවිට ආත්ම වංචාවකි.
තමා අලාමුලාවට පත්කරන්නා වූ අවිච්ඡිචිත
හැරුම්, ඉපිද මියයන්නා වූ ඊර්ෂ්‍යාව,
කුහකකම, ආත්මාර්ථය වැනි නිවට නියාලු
බියඳු මිනිස් හැරුම් තත්පරයකට හුස්ම
පිසීමේ අනවර්ත ව්‍යවසායක මිනිසා යෙදී
සිටියි. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත් අප
සෑම වනාහි ලෝකය නැමැති වේදිකාව මත
රන දක්වන නළු නිලි කලකය අපේක්ෂා
හරහන්වය සහ දුක ආවරණය කරවන පායා
සැරුණ ඔහුගේ සිහින සඳෙහි පැව්වක්
එක්තරා මොහොතකදී කවුදෝ විසින්
පැහැවුන රූප නිසිය නම් බුද්ධ නිත්‍ය
හමුවේ දන ගසකු ලැබිය. එහෙමුදු අප කතා
නායකයාට සිදු වූයේ කුමක්ද ?. ගාතකයකු
බවට පත් වූ ඔහු සාන්තුවරයකු හෝ
තවුසකු වීමේ වරම ලද්දේ නැත. "මේ

වර්තාපදානය නමැති කෙටි කතාව තුළින්
කතුවරිය ඉස්මතු කරන්නේ පීචිතයේ අප නො-
ඳකින, නොඑසේ නම් නොදුටුවා සිටින

සම්මානනීය ලේඛකා
ස්වර්ණකාන්ති රාජපසක

පැන්නකි. අහස - පොළොව මෙන්
දුරස්ථ වූ ඇති - නැති
දෙලොවන්තරව හමු වෙමින් -
නොවෙමින් පවතින සිතිප සීමාවක සිදුවන
ගනුදෙනුවක් කතුවරියගේ සංවේදී ඇසට
හසුවෙයි. සුදු පිරුවට ඇඳගත් බලසම්පන්න
දේශපාලන වර්තයක ගඟානන්තරයේ
සිදුවන්නේ ඔවුන් ප්‍රසිද්ධ වේදිකාව මත
නොඑසේ නම් රූපවාහිනී තිරය මත පෙනී
සිටිමින් නිබඳව කරන්නා වූ නරඹ
දේශනවලටම ගැලපෙන ආදර්ශමත් ක්‍රියා-
වන්ද ?

"පාර්ලිමේන්තුවේ කුඩ මීට හරස් කරගන්න
හතර පස්දෙනා අතරට පැනලා හැමලාමත්
ධර්ම කතාවෙන් කප් එක ගන්නේ සද්ධා
සර්.....

... වේදිකාවේ හර්මද වාඩිවෙලා ඉන්නේ
රාජ්‍ය නායකයා. ඊළඟට සද්ධා සර්"

හමුත්.....

"ඉස්ටෝරු කාමරේ දොර උළුවස්සු ලඟ ඉඳන්
පුස් අඩි තිය තියා එන්නේ සද්ධා සර්.....
සුන්නදා බය වෙලා නැතිවනවා.....!

ඒ විතරක් යැ.
හසින බේබින් කී වචනාවක්
විනිශ්චිත ලෙසින් ලියැවුණු වර්තාපදානය
කියවා ස්වාමී හක්තියෙන් ඔබද වී සිටි
ප්‍රේමසිරිගේ නෛට උණු
කඳුකේ නැගෙන්නේ සුනන්දා
වෙනුවෙනි. එම කඳුළු වූ
රූරා වැටෙන්නේ පාඨකයාගේ
කම්මල දිගේය.

කාලශ්වේත, සිරකරුවෝද
මනුෂ්‍යයෝ සහ පරම රමණී
යන කෙටිකතා තුන හරහාද
පීචිතයේ විවිධ ඉසව්වල
හුස්ම ගන්නා මේකාකාර ඇවතුම් පැවතුම්
ඇති පුද්ගලයන් විමසුම් ඇසින් දකිමින්
කතුවරිය සංකීර්ණ වූ මනුෂ්‍යත්වය වැරැඳී
නාටකය විවිධාකාර භූමිකාවන්ට ආවේනික
කුරිරුකම්, කුහකකම්, මෝඩකම්, තෘණාව
මෙන්ම ආදරය පර්තනාගය ආදී ලක්ෂණ
ගැන අපට ගැඹුරින් සිතන්නට මෙහෙයවන
සටහන් තබා ඇත.

මෙම කෙටිකතා සමූහයට මාතෘකාව
සපයමින් මෙහි අවසන් කථාව ලෙසින් රචිත
සරසවි ළකටලීව වනාහි අද නිර්මාණ
ලෝකයේ ස්ථාවරතය නිරූපිත කර දක්වන්නා
වූ තත්වයක් තේමාව වශයෙන් යොදාගත්
කතාවකි. මේ හරහා කතුවරියගේ සෝන
හාසි සමාජඥාත්ම විචිතවත් ඉදිරිපත්වී
ඇත.

බුද්ධිමය දේපළ වශයෙන් නිර්වචනය වන්නා
වූ කලා / සාහිත්‍යමය නිර්මාණයක නෛතික
අයිතිය නම් තත්වය අද ජනප්‍රිය පාඨකයන්.
එසේද අපේ දේශපාලන පොරපිටිය මෙන්ම
මාපිය - දුදරු, ගුරු ගෝල - ස්වාමි -

කලාකරුවාගේ පරම සංගෘහ්ථය විය
සුන්තේ තමන් දෙවියන්ගෙන් ලද නිර්මාණය
බව නැමැති නිලීණය බහුතර වූ සිත් සතත්
ආලෝචනය කිරීම සඳහා යොදා ගැනීමයි. "
කලාවේ පරම ධ්‍යනය බලා ගැනීම වෙනුවට
බෙදා ගැනීම යන්න ඔවුන්ට ඉන්නේරුවෙන්ම
අමතක වී තිබේ."

"මිනිස්සු දැං හරියට නාණ්ඩ වෙන්න. හරිම
රඑයි. අකාතලයි."

සිතා ගැලවී විචිතවමින් සිටි නිරු දෙවියන්
ඒවර සරස්වතිය දෙස හෙල බැලීමෙහි වූයේ
ප්‍රජනාර්ථකයකි.

"මටනම් අදහගන්නවත් බෑ. පුදුමම
පුද්බර්තනාවයක් පුදුම නිතන පර්බෝජනව-
ඳයක් !"

සංගීතය, සාහිත්‍යය, කවිය මේ කුමණ
අංශයෙන් බැලුවත් අද දක්නට ලැබෙන්නේ
සරල, ආස්වාදනීය, රසපුර්ණ, භාවපුර්ණ
නිර්මාණ සමාජයට දායාද කිරීමේ ඒකායන
අදිශ්ඨානයකට වඩා ස්වකීය යෞරුවය
උත්කර්ශයට නගමින් ලක්ෂමය වන්දනාවක
යෙදෙන නිර්මාණකරුවන් බහුතරයක් නියැලී
සිටින අනවර්ත වූද නිර්මාණී වූද අරගලයක
ස්ථාවරතයකි.

"බුද්ධිමය දේපළ හවු තිත්දව උත්කර්ශයට
නගමින් උසාවි සංකීර්ණයේ හැසිරෙන
නන්විද කලාකරුවන්ගේ ප්‍රීති ප්‍රමෝදාය දෙස
සරසවි ළකටලීව වෙස් හෙලා සිටියේ පුදුමයෙනි.
බැලුබැලීමටම මුට "බුද්ධිමය දේපළ යන
යෙදීමෙහි ඇත්තේ ද බලවත් පරස්පර
විරෝදී ස්වභාවයකි. දේපළ සහ නිතිය
නැතහොත් දේපළ සහ අධිකරණය අතරේ
වන සහ සබඳතාව නම් පිලිකන හැකිය"

එහෙත් බුද්ධිය.....?

බුද්ධිමය දේපළ.....?